

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Tractatvs De Officiis, Electionibvs, Dignitatibvs, Et
Beneficiis Ecclesiasticis**

**Coras, Jean de
Colonia Agrippina, 1596**

VD16 C 5049

Cap. 1. De Romano Pontifice, eiusque vicegerente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63394](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63394)

apprehensam possessionem.c. si quis iam translatus, 21. quæst. 2. & dict. cap. de multa. Et hæc dicta sint sufficienter circa primam Tractatus nostri partē. Valentiae Allobrogum vltima Octob. 1547.

Pars secunda.

CAP. I.

Qui possint conferre beneficia, & primūm
de Romano pontifice, eiusque
vicegerente.

SUMMARIA.

- 1 Papæ in beneficijs summa potestas.
- 2 Papa sine causa non priuat beneficio.
- 3 Papa pastor, non princeps.
- 4 Assentatores taxantur.
- 5 Papa non potest quodlibet.
- 6 Papa quando non parendum.
- 7 Papa concurrit cum ordinario.
- 8 Patronatæ an sint de reseruatis.
- 9 Electiuæ dignitates non vacant in curia.
- 10 Ecclesiæ verbo, an Episcopatus & abbatia veniat.
- 11 Reseruatio beneficij odiosa est.
- 12 Electiuæ beneficia quæ dicantur.
- 13 Litigiosum beneficium, est reseruatum.
- 14 Reseruatio inutilis, non afficit.
- 15 Gallicana ecclesia recepit pragmaticam.
- 16 Commenda, an inducat re seruationem.
- 17 Vicegerens Papæ an conferat.

Nunc tractamus personas quæ de beneficijs prouidere possunt, & constat imprimis Romanum † Pontificem, (qui in plenitudinem ecclesiasticæ potestatis assumptus, cap. ad honorem, de author. pall. liberrimam habet sacerdotiorum dispositionem) c. 2. de præben. in 6. quæcunque orbis beneficia conferre posse. capi. cuncta per mundum, 9. q. 3. Non tantum pure, sed ad tempus, ca. veniens, de fi. presbyt. & sub conditione, capit. pastoralis, 7. qu. i. etiam tribuens ius in vacaturis. dict. c. 2. gloss. ca. fi. 9. qu. 3. Cuius 2. ut tandem finiant Canonistæ, in adimendis, † nedum conferendis beneficijs voluntatem pro ratione esse volunt. glo. c. si gratiose. de rescrip. in 6. Adeo quidē ut scriperint, posse Papam etiam sine causa, suo clericum priuare beneficio. gloss. ca. fin. 9. quæst. 3. doct. c. quæ in eccles. de constit. Absurda sanè sententia, & à Christianorum dignitate aliena. Ita enim non pasceret Petri viciarius oues suas, sed degluberet, necaret, & perderet, Panor. c. fi. col. pen. de confir. vtil. Card.. cōsi 3. 141. Cum tamen Christus Petrum non † tyrānum, non, inquit Theophilaclitas, dominum, nō regem aut principem fecerit, sed fidum pastorem iussit esse. Ioan. 21. Tertiò etiam repetita interrogatione, ut tanta diligentia, futurorum pontificum animis præclararam hanc sententiam inculcaret. cap. significasti, de elect. Exorituros non ignorans, qui amoris Iesu obliti, populi Christiani curam susciperent, vel arriperent potius. Pro pastoribus, tyrannos, prædones, & rapaces lupos agentes. Restringenda est igitur sub ratione Papæ potestas, ca. illa, 11. qu. 3. & cum peccandi licentiam non habeat, ca. nōn nos, 40. dist. negandum cum Leone pontifice, Petri durare priuilegium,

gium, vbi iniquè fertur iudicium, cap. manet, 24.
 qu. i. quam enim authoritatem habet, à Christo
 optimo habet. cap. quamuis, 21. dist. ca. omnes, 22.
 dist. Christum autem tam iniquè potestatis au-
 thorem fuisse, verisimile non est. Bart. l. fin. ca. si
 contra ius. Ut explodendos meritò t̄ dicat Car-
 dinal. tractat. de vñion. eccles. perniciosos il-
 los assentatores, qui alicuius authoritatis aucu-
 pandæ gratia, per fas nefasq; Romani pontificis
 authoritatem extollunt. Eorum nanque opera
 factum est, vt errores permulti irrepserint tam
 altis defixi radicibus, vt nō nisi maxima vi diuel-
 li posse videantur. Neque credendum est inquit,
 Papam posse t̄ quodlibet, sed quod licet. Vndē 5
 ei nonnihil t̄ iniustum præcipienti, parendum 6
 non est. ca. Iulianus, ca. qui resistit, ii. qu. 3. Veluti
 si pro clero in dignitate inexcusabili notoriè
 indigno, rescribat. Aut pro eo qui moribus est
 adeò turpibus, vt sine populi scando, promo-
 ueri nequeat. c. si quando, de rescrip, ca. cum tene-
 amur, &c vtr obique Pan. de præbe. Deo enim ne
 malè agamus imperanti, magis quam Romano
 pontifici, obedire nos oportet. ca. si dominus, &
 ca. si is qui præest, §. is qui, ii. qu. 3. Inno. c. inquisi-
 tioni, de sent. excom. Concurrit t̄ ergo Papa (vt 7
 ad rem redeamus) in collatione beneficiorum,
 cum quolibet ordinario, d. c. cuncta, 9. qu. 3. glos.
 §. neque, de colla, in prag. inter quos ideo præuen-
 tioni locus erit. ca. dudum, §. nos igitur, de præb.
 in 6. gloss. cap. i. de offi. leg. eod. lib. Si non obster
 prouisio à Papa, reg. verisimilis notitiæ, reg. Can-
 cel. 28. de qua paulò infra dicam. Aut non impe-
 diat ordinarium, reseruatio vel expressa, ca. cui
 nostrum, de app. cap. si eo tempore, de elect. in 6.
 vel in corpore iuris clausa: vt ob litigium, cap. 2.

C 5   vt lit.

- vt lit. pend. in 6. aut respectu beneficiorū vacan-
tium in Curia, locisve vicinis Curiæ. quorum
collationem Roman. pontif. priuatiue (vt aiunt)
sibi reseruauit. ca. 2. c. præsenti, de præb. in 6. Cle.
1. vt lit. pend. quomodo cumque eorum contingat
vacatio. c. fi. de elect. in extra. sub qua tamē con-
stitutione, patronata t̄ laicorum beneficia non
cōtinentur. ca. cum in illis, §. cum autem, de præ-
ben. in 6. De ijs enim licet Papa disponere possit,
ca. cum dilectus, de iure patro. velle tamen non
præsumitur. glof. Cle. per literas, de præb. quod
& alibi plena manu Felinus ostendit. tractat.
9 quand. lit. apost. Non comprehenduntur t̄ præ-
terea episcopatus, gloss. d. c. 2. Abbatia, Io. mona.
cap. inquisitores, de hære. in 6. & aliæ dignitates
electiæ. g! ol. ca. licet, §. statuit, de elect. in prag.
Digna quippe sunt hæc speciali nota, quæ ideo
non expressa, neglecta intelliguntur. l. item, §.
hoc dictum, ff. de iniur. ca. fi. de offi. vic. in 6. Nec
generali sermone continentur cathedrales ecclæ-
siæ, ca. quamuis, de præbend. in 6. atque ideo nec
regulares illis comparatæ, ca. ne pro defectu, de
elect. c. si postquam, eod. tit. in 6. nec obstat quod
loquatur summus pontif. in hac reseruatione de
ecclesijs, dignitatibus & beneficijs, in quibus et-
iam per electiouem prouidetur. d. ca. 2. Ecclesia-
rum t̄ autem & dignitatum verbo, Episcopatus,
ca. cum clerici, de verb. signif. & Abbatia, ca. in-
demnitatibus, de elect. in 6. veniunt. Hæc enim
in fauorabilibus, & ijs constitutionibus quæ ius
antiquū non lædunt, prorsus obtinent: non item
in odiosis, & ius vetus absorbentibus. d. c. quam-
uis. Quibus t̄ reseruatio nostra annumerari me-
ritò debet. And. Gem. & alij, c. auaritiæ, de elect.
in 6. Vtpotè, qua ordinariæ potestati naturali, &
fauo-

fauorabili, admodum præiudicetur. c. peruenit,
11. qu. 3. Quod verò ad illa verba (*per electionem*)
attinet sciendum, non omnia beneficia t̄ electiua 12
dici, in quibus per electionem proceditur, sed
ea tantùm, ad quæ solenniter, ca. quia propter, de
elect. quis elitur, mox à superiore confirmans.
gloss. c. sicut. §. & cum humanæ, de elect. pra.
& d. §. statuit. Sanè non potest alio casu ordinari-
us Papam præuenire, in beneficijs videlicet liti-
giosis t̄ quorum collatio Sedi Apostolicæ à lege 13
nominatim reseruatur. cap. fin. vt lit. pend. in 6.
Idemque in commendatis. Roma. conf. 350. Bert.
conf. 235. vol. 3. ijs enim videtur Papa dando com-
mendatarium, manum apponere. Cassiod. decis.
32. in regu. Cancell. Et multo minus t̄ dicendum, 14
vbi specialiter Rom. Pont. Collationi suæ reser-
uat aliquod beneficium, id posse ab ordinario
conferri. ca. si eo tempore, de elect. in 6. Propter
manus Papæ (vt dicunt) appositionē, c. vt nostrū,
de app. quæ tametsi inutiliter facta, afficit benefi-
cium, Inno. c. inter dilectos, de excess. prælat. nisi
inualiditas illa appositionis manus Papalis, ex
defectu potestatis eiusdem insurgeret. c. ne cap-
tandæ, de concess. præbe. in 6. Roma. d. consil. 330.
nu. 12. Veluti hodie ex concil. Basiliensi, quod li-
cet aliæ prouinciæ respuerint, Ecclesia t̄ Gallica 15
na recepit, §. i. de reseruat. in prag. Sel. 3. parte, qu.
33. in fin. Eo autem omnes Rom. pontif. reseruati-
ones, tam speciales, quam generales, velut eccle-
sijs onerosæ, abolentur. §. ipsas, de reseru. in pra.
Solis reseruationibus in iuris corpore clausis, &
quæ in terris Romanæ ecclesiæ fiunt, exceptis.
Huic autem decreto t̄ quia fraus fieri posset, si 16
Papa non in titulum, sed in commendam conce-
deret beneficia: gloss. cap. licet, de elect. in prag.
dicerem,

dicerem, per commendam in Gallia, non induci tacitam reseruationem. Ideoque liberè ab ordinario, post commendatarij mortem, conferri. Quod & à nouissimis annotatum post hæc scripta comperimus. Aureol. addit. ad Guil. de Mont. Laud. cap. nemo, de elect. in 6. prob. ca. præsenti,
 17 col. 14. de offi. leg. in 6. Vicegerens t̄ quoque, hoc est, vicarius, quem Rom. ponti. in vrbe reliquit. Quoniam omnia quæ ad iurisdictionem Papæ pertinent, in ciuitate Romana potest: l. i. C. de of. eius qui vic. alter. ger. omnia beneficia confert. c. pen. vbi doct. de offi. vicar. Exceptis consistorialibus, hoc est, episcopatibus, Abbatii & monasterijs, de quibus in consistorio coram Cardinalibus, ore Papæ pronunciatur. Lap. alleg. 84.

De Concilio. Cap. II.

SUMMARIA.

- 1 *Concilium generale an conferat.*
- 2 *Papa est supra concilium.*
- 3 *Concilium non est, nisi Papa præsit.*
- 4 *Cardinalium collegium non confert.*

AN autem t̄ Concilium generale beneficia conferre possit? vetus est quæstio. In qua breuiter puto quòd sic. non qua putant nonnulli ratione, quia supra Papam sit conciliū: (hoc enim falsum est, traditum que verius Papam
 2 t̄ supra concilium esse. cap. significasti, de elect. Præterquam in concernentibus fidem, ca. concil. §. i. 17. distin. ca. si Papa, 40. dist. gloss. cap. Anastas. 19. dist. extirpationem schismatis, cap. si duo, 79. distinct. aut generalem reformationem Ecclesiæ Dei,